

אִךְ גַּנֵּב עֵקִיבָא נֹף מִסְמָכִים מֵתוֹךְ חֵיק וְאִךְ זָכָה בְּתַעֲוֹדַת־סְטוּדֵנְט כְּשֶׁהִיָּה ח"כ עֲלֵי לִוְת נֹף

ח"כ עקיבא נוף

ח"כ עקיבא נוף דואג לתדמיתו היציבורית. ח"כ נוף רוצה כי הוא יסמל בעיני הציבור את היושר האישי והמוסר, ולשם כך הוא עושה פעולות רבות. מדי פעם הוא נזקק לעזרת בית-המשפט כדי שזה ישמור על שמו הטוב. חלק מדיוגים מישפטיים אלה מתפרסמים, חלק אחר אינם מתפרסמים. לפי בקשת נוף ובהוראת בית-המשפט (ראה עמוד 2).

ח"כ נוף מתרועע בין מערכות העיתונים, מעתיר עליהם צווים של בית-המשפט הישע, אומרים לפרסם תופעות ומיקרים שונים שבהם הוא מעורב, כדי ששמו הטוב לא ייפגע.

לא מכבר שמע ח"כ עקיבא נוף על תוכנית-רדיו, העומדת להיות משודרת, ש לא נגעה בו בכלל, אלא בתופעה חברתית בסיפור-רכילות, דווקא אליו. הוא הפעיל לחצים כבדים כדי שהתכנית כולה לא תשודר.

אלם קיימות פרשות בחייו של ח"כ עקיבא נוף, שאפילו קסמו האישי, אשר פעמים רבות פעל על שופטים, ואפילו הידע שלו כעורך-דין, אינם יכולים למנוע את פירסומם.

פרשת

תעודת-הסטודנט

אחד המיקרים הוא פרשת עקיבא נוף הסטודנט.

הפרשה החלה סמוך ליום ה-14 באוגוסט 1974. כבר מומן לא היה נוף סטודנט.

הוא כבר היה בעל תואר של מישפטן וחבר-כנסת מטעם המרכז החופשי, יחד עם מורו ורבו, מי שכיום מכהן כשר-המישיש פטים שמואל תמיר.

כאשר סטודנט רגיל מסיים את לימודיו, הוא גאה בתואר שהוא מקבל ושמת לפשוט מעליו את התואר סטודנט. לא כן עקיבא נוף. הוא רצה בכל מחיר להשיג תעודת-סטודנט.

נוף פנה אל מרכז הסטודנטים באוניברסיטה העברית בירושלים, יגאל לנקר, רי הצליח לשכנע אותו להוציא לו תעודת סטודנט.

עוד באותו היום, ב-14 באוגוסט שיגרה מזכירתו של נוף, עליזה מסילתי, מיכתב ליגאל לנקר.

המיכתב היה מודפס על נייר מכתבים רשמי של הכנסת, ותחת המילים "חבר-כנסת" מופיע שמו של עקיבא נוף.

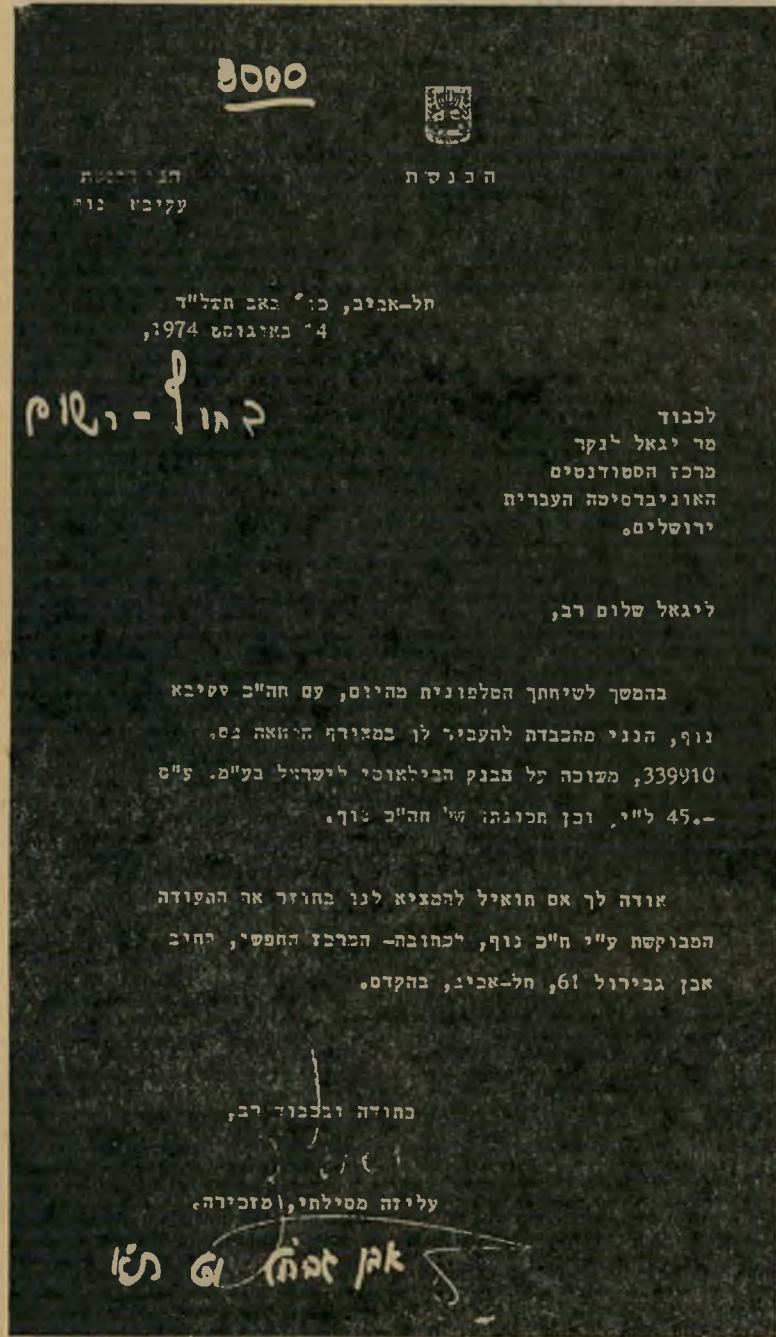
המיכתב נשלח בדואר דחוף ורשום, ובו כתבה מסילתי:

"ליגאל שלום רב, בהמשך לשיחתך הטלפונית מהיום, עם הח"כ עקיבא נוף, הנני מתכבדת להעביר לך במצורף המחאה מס' 339910, משוכה על הבנק הבינלאומי לישראל בע"מ על סך 45 לירות, וכן תמונה של הח"כ נוף.

"אודה לך באם תואיל להמציא לנו בחוזר את התעודה המבוקשת עליידי ח"כ נוף לכתובת — המרכז החפשי, רחוב אבן גבירול 61 תל-אביב, בהקדם. בתודה ובכבוד רב, עליזה מסילתי — מזכירה."

לשם מה היה ח"כ נוף זקוק לתעודת-הסטודנט? רמז לכך אפשר למצוא, אולי, במיכתבו של המבקר הכללי של התאחדות הסטודנטים בישראל, יואל סלוצקי, אשר ביקש הסברים לפרשה מיגאל לנקר.

כתב סלוצקי, במיכתבו שנכתב חודשי-כבר מומן לא היה נוף סטודנט.

המיכתב המבקש תעודת-סטודנט לח"כ נוף מיום 4.8.74 "יתרונות וזכויות רבות"

שיים אחרי שנוף קיבל את תעודת-הסטודנט שלו:

"כפי שידוע, הרי תעודה זו, הי מוענקת מדי שנה לציבור הסטודנטים, מקנה יתרונות וזכויות רבות, ביניהם טובות-ההנאה כפי פיות רבות, וזאת עליידי טיפוח מוזנות, הנחות בכתיב-עסק, מיפעי ליישיכפול ומיפעיני בידור ואומנות, הניתנים לסטודנטים הנמצאים כי תנאים כלכליים קשים בזמן ליי מדיהם."

באותו מיכתב קבע סלוצקי כי ח"כ עקיבא נוף קיבל את תעודת הסטודנט שלו שלא כדין. כתב סלוצקי: "לפני שבועות מספר הובא לידיעתי כי אגודתכם (הכוננה להסיר תדירות הסטודנטים של האוניברסיטה העברית רית בירושלים) הוציאה תעודת-סטודנט לי ח"כ עקיבא נוף, מיספר 56526. הנ"ל שילם לאגודה סך של 45 לירות, בצ"ק מיספר 339910, משוך על הבנק הבינלאומי לישראל, זמן קצר לאחר מכן הועברה התעודה למר

פרשת הניירות הגנובים

המבקר הכללי של התאחדות הסטודנטים לא היה כל-כך תמה על הפרשה.

לכבוד
יגאל לנקר
יו"ר אגודת הסטודנטים
התחדות הסטודנטים האוניברסיטה העברית
תל-אביב

לפני שבועות מספר הובא לידיעתי כי אגודתכם הוציאה תעודת סטודנט לח"כ עקיבא נוף, מס' 56526.

הנ"ל שילם לאגודה כך של 45 ל"ש על הבנק הבינלאומי לישראל, זמן קצר לאחר מכן הועברה התעודה למר נוף.

בזמן לכך הובא לידיעתי כי ח"כ נוף אהר ייטב כמזכיר הו"ד, ל התאחדות הסטודנטים בישראל בסניף רמת-השרון כסטודנט בתל-אביב, וכן לא היה רשום זה כסטודנט באוניברסיטה העברית. לאור נטיבות אלו לא היתה כל הצדקה עניינית על יי הקצאת התעודה למר נוף.

כפי שידוע הרי תעודה זו הוענקה מידי שנה לציבור הסטודנטים בקנה יתרונות וזכויות רבות, ביניהם טובות הנאה כספיות רבות.

על-פי תקנון התאחדות הסטודנטים, להור צאת תעודה על שמו.

"בנסיבות אלה, ממושך המבקר הכללי, נראית לי תמוחה ביותר העובדה של הוצאת תעודת-סטודנט לח"כ עקיבא נוף, אשר כדל וכלל לא רשום באוניברסיטה."

בברכה,
יואל סלוצקי
מבקר כללי

המיכתב של מבקר התאחדות הסטודנטים מיום 29.10.74 "ניצול זכויות בניגוד לחוק"